

træde med Begjæring om Concession. Jeg maa saameget som Noget af de Herrer beklage en vis Stibhed og Utilbøielighed hos det sjællandske Jernbaneselskab til engang imellem dristigt at gaae ind paa Foretagender, om ogsaa de ikke i Dieblisset kunne forrente sig. Her er det vist, at det har holdt sig længe og forsigtigt tilbage, og det er muligt, at det havde ventet noget endnu, naar det ikke havde faaet denne Tilskyndelse. Vi havde dengang en dobbelt Begjæring. Jeg veed ikke, om der er Noget længer, der troer paa Udførelsen af det krønhæfte Project. Vi have jo en bestemt Erklæring fra den høitærede Indenrigsminister i modsat Retning, og forskjellige Oplysninger, der ad anden Veie ere fremkomne, lade heller ingen Tvivl tilbage om, at de atter og atter gjentagne Forsøg paa at sætte denne Plan igang ere mislykkede, og derfor denne Plan til nogen Tid har havt Udsigt til at gennemføres, er denne Udsigt vistnok nu fuldkommen forsvunden. Naar Sagen staaer saaledes, bliver Spørgsmaalet: Skulle vi nu anlægge den Bane, hvortil Concessionen nu begjæres, eller ikke? Man kan, om man vil, kalde den en Stumpbane eller en Localbane. Sa, vore Hovedforbindelser ere tilspes; naarsomhelst vi anlægge en Bane, er det ikke af disse storartede Baner, der åndsteds anlægges og forbinde store Hovedsteder, som paa 100 Mile passere den ene folkerige Stad efter den anden; men efter vore smaa Forhold er det et ganske respectabelt Opland, her er Tale om, og en ret velhavende og folkerig Egn, der bliver Spørgsmaal om, at Banen skal gaae igjennem. Jeg vil derfor bede om, at man ikke vil stille sig paa et altfor høit Standpunkt og see ned paa en 8 Miles Bane her i Sjælland, som om den slet ikke var Noget. De andre Baner, der har været Spørgsmaal om, nemlig en stor Deel af de nyeste, kan man med større Grund sige om, at de ere Localbaner. Der er imidlertid kommet en Vanskelighed ind. Jeg maa tilstaae, det er Noget af det Mærkeligste, der er foregaaet i vor Jernbanehistorie, som dog ellers er rig paa mærkelige Ting — nemlig Kjøge. Kjøge er bleven Sjællands Silkeborg. Men Silkeborg havde virkelig en ganske anden Ret end Kjøge, det

lille Kjøge, til at raabe paa en Bane. Naar der er Tale om, at det er en „Stump“ Bane der gaaer til Bordingborg og kommer de sydlige Der tilgode, kan jeg ikke nægte, at jeg ikke rigtigt forstaaer Talen om en Sidebane til Kjøge, jeg veed ikke, hvad det er, den skal støtte sig paa. Jeg ønsker denne Bane al mulig Opkomst, at dens Handel maa blive endnu mere blomstrende, end den er stildret, at dens Handlende maae blive rige og leve lykkelig, at de Borgherrer, der boe i dens Nærhed, maae leve godt og faae de bedste Forbindelser; men jeg maa tilstaae, jeg forstaaer dog ikke rigtigt den Betydning, som Kjøge paa een Gang har faaet. Dengang Staten — vel at mærke Staten — byggede Baner i Jylland, forstaaer jeg godt, at alle de forskjellige Mænd fra de forskjellige Steder sled i Staten og sagde: Giv os en Bane; giv os en Bane, vi ligge bekvemt; her skal opbyrkes Heder, her er det store Centralpunkt for fremtidig Handel og Virksomhed, og lægger man Banen et andet Sted, kommer den færre tilgode, eller i alt Fald en Befolknings tilgode, der allerede har ypperlige Communicationsmidler, Havne og prægtige Landeveie. Da det var Staten, der optraadte, kunde man sige, at det var i sin Orden, at de Mænd, der talte for de forskjellige Interesser, søgte at forsøgte hver sin Anskuelse om, hvad der maatte være meest gavnligt for Landet. Altsaa Silkeborg havde en vis Ret, og alle de Mænd, der af deres inderligste Overbeviisning talte Silkeborgs Sag, vare i en vis Forstand ligesaa godt i deres Ret til at have deres Mening, som vi Andre, der meente, at Banen vilde betale sig bedre og blive gavnrigere, naar den blev lagt et andet Sted. Jeg kunde ogsaa forstaae det, dersom der var flere Selskaber, der gjorde Tilbud, om man da havde Tvivl om Valget. Naar f. Ex. det ærede Medlem, der talte sidst, eller hans Familie og den Mand, der stillede Forslaget i Landsstinget, — deres Navne ere gode nok, det er solide Navne, — kom til Regjeringen og søgte denne Concession og sagde: Vi ville anlægge denne Bane, ja, saa kunde man overveie, hvem der var Grund til at tage meest Hensyn til: det sjællandske Jernbaneselskab eller dem, om Banen helst maatte gaae over Kjøge og derfra over Nestved til Bording-